

rigsministeren varetager Statens Interesser, og saa vidt jeg ved, have de velhavende altid staaet i en vis Forbindelse med Regeringen og Ministeriet her til Lands; deres Indflydelse skal nok komme til at gøre sig gældende, derom er jeg overbevist. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem vilde vove sig ud paa en saadan Udtalelse som den, at disse Mennesker ikke have Spor af Indflydelse her i Landet. Hans hele Argumentation er mig besynderlig. Han siger, at Arbejdsgiverne ikke skulle betale i Genhold til vort Forslag, og hvorfor skulle de ikke betale? Naar de ikke skulle betale, maa det være, fordi de ikke have henholdsvis 600, 1,500 eller 2,000 Kr. om Aaret. Det maa være det ærede Medlems Mening (Ufbyrdelse). Ja, her staaer utrykkelig, at de, der ikke have en saa stor Indtægt, ikke skulle betale, og at de, der have denne Indtægt, skulle betale. Følgelig siger jeg: Naar det ærede Medlem mener, at Arbejdsgiverne ikke skulle betale, maa det være, fordi det ærede Medlem mener, at vore Arbejdsgivere have, paa Landet, ikke over 600 Kr., i Købstæderne ikke over 1,500 Kr. og i København ikke over 2,000 Kr. Men hvorledes argumenterer saa det ærede Medlem, naar han kommer til sit eget Forslag? Saa gaar han om i en helt anden Gade, saa er han ikke bange for at paalægge disse Arbejdsgivere, om hvem han har sagt, at de efter vort Forslag ikke komme til at betale, fordi de ikke have saa stor en Indtægt, at de blive pligtige dertil, en Erstatningspligt af indtil 3,600 Kr. Det synes jeg nok er at gaa en lille Smule for vidt, naar man vil argumentere saaledes, at det kan kaldes for god Argumentation. Men det beviser kun, hvorledes det ærede Medlem har taget paa hele denne Sag, og hvorledes han har beregnet, at denne Sag skulde gaa. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Møen i, at det ærede Medlem har haft denne Beregning. Det fremgik klart af hans hele Optræden den første Dag, da vort Lovforslag blev behandlet. Det skulde hurtigt mulig stubbes til Side, for at hans kunne komme frem, og for at han kunde saa Lejlighed til at tale om det Forslag, hvis Grundlægger han havde været. Han gik endogsaa saa vidt, at han sad paa sin Plads og raabte til mig, at jeg skulde saa det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Harald Jensen) til at tie stille; saa vidt gik han i sine Opfordringer til os om at holde op. Men til Trods for alle de Anstrengelser, det ærede Medlem har gjort for at saa vort Forslag ud af Dagsordenen og sit eget Forslag behandlet, og til Trods for

alle de Koalitioner, han muligvis der har indgaaet, er det dog ikke lykkedes ham at saa Sagen ud af Diskussion. Mig er det fuldstændig ligegyldigt, om Diskussionen har drejet sig om det ærede Medlems videnskabelige eller vort rent nøgterne Forslag. Jeg hævder, at i vort Forslag er der nedlagt et Princip. Vi sige, at det er en Samfundssag, hvorom det drejer sig, nemlig uforfælskede Ulykker, og at vi derfor gøre det til en Samfundssag ved at lægge Byrderne dertil paa de Samfundsmedborgeres Skuldre, som have Naad til at høre dem. Det er vort Princip i denne Sag; om det ærede Medlem egentlig har noget Princip i sit Forslag, derom er jeg næsten i Vildrede, efter at han nu selv har talt; jeg var ikke saa meget i Vildrede herom, da dette Forslag forrige Gang forelaa til Behandling her. Jeg skal i øvrigt kun udtale min Tilfredshed over, at denne Sag har faaet en saa indgaaende Behandling. Vi for vort Bedkommende have naaet, hvad vi ønskede; vi have naaet at saa Sagen bragt frem til Dntale her, og os som Mindretal her i Salen paahviler der ikke nogen yderligere Forpligtelse. Det maa paahvile de Herrere, som ere i Flertal her, at staae det videre Fremme under en eller anden Form, og det er mit Haab, at de i saa Henseende ville gøre, hvad der efter Deres Mening maatte være det bedste.

Bramsø: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Anden Viceformand (Trier): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Bramsø: I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser skal jeg kun sige, at jeg ikke finder, der er nogen Grund for mig til at imødegaa dem, selv om jeg havde hørt dem alle sammen; men da jeg vidste, at jeg efter Forretningsordenen dog ikke kunde svare paa dem, har jeg tilladt mig ikke at høre paa det Meste; jeg kan jo læse ham bag efter. Naar nu det ærede Medlem siger, at det var for at saa denne Sag omtalt, at Socialdemokratiets Forslag blev bragt frem, synes jeg ikke, at han i den Henseende har nogen Grund til at beklage sig over mig, da jeg jo endog er den eneste, der har omtalt det. Med Hensyn til Paastanden om, at jeg har holdt mig til Dntalningerne ved det Lovforslag, det ærede Medlem og Meningsfæller have indbragt, vil jeg sige, at jeg tværtimod paaviste, at Grundlaget var uheldigt, farligt og høist uretfærdigt og